

Allanstraat ter hoogte van nummer 326/328

Dit keer weer een plaatje vanuit de J.J. Allanstraat, dan nog Krabbelbuurt genoemd. We staan hier ter hoogte van nummer 326/328 (de fraaie gevel van dit pand valt net rechts buiten beeld). De foto zal in de jaren '30 van de vorige eeuw gemaakt, nog niet zo heel lang daarvoor is de wegsloot gedempt.

De reden daarvoor is op de achtergrond zichtbaar: de opkomst van de auto! Al in 1617 was het modderige zandpad tot dan toe bestraat. Dat was een teken van welstand, maar niettemin was de Westzaanse "regel" vanaf de IJdijk naar de kerk en verder richting Krommenie door de aanwezigheid van de wegsloot niet meer dan een smal wandelpad (in de wintermaanden vaak onder water). Met handkarren en paard en wagen kon men elkaar nog wel passeren, maar met een auto werd dat een stuk lastiger. Er zat niets anders op: de wegsloot moest worden gedempt. Aan de Middel en het Weiver was dat op gedeelten al in de jaren '10 gebeurd, aan het Zuideinde zouden delen pas in 1958 dichtgaan. Nu vinden we het "gelukkig" dat er nog een stukje aan de zuidkant van ons dorp ligt. Stof voor nostalgische gevoelens ..

Het huis rechts in beeld was JJ Allanstraat 334, in mei 1962 afgebroken en vervangen door een nieuw huis. Bij goed kijken zien we aan de voorgevel van dat pand iets opvallends: een lantaarn. Verlichting in vroeger tijd langs de openbare weg was geen luxe. Onze dorpsgenoot Evert Janszn Dekker schreef rond 1885: *"Alle eeuwen door verkeerde Westzaan buiten de natuurlijke maanverlichting en de enkele gelegenheid van brand, als wanneer ieder burger verplicht was zijn brandend kaarsje buiten te hangen, des nachts steeds in het donkerste duister."* Met de nodige bruggetjes en die vieze blubbersloot ernaast een wonder dat er niet veel ongelukken zijn gebeurd. In 1870 was voor het eerst verlichting tussen de Overtoom en de Guisweg: 50 petroleumlantaarns (voor de helft op palen geplaatst en voor de andere helft aan de woningen), geplaatst voor fl. 500,-.

Het huizenrijtje links is begin jaren '30 gebouwd. Daarvoor was hier het "Bosje van Bartels": een vijver waarin zwanen zwommen. In het midden was een eilandje met een mooie beukenboom, zo gaat het verhaal.

Tekst: Jan van der Male